

УДК 37.013:174.7]:378.4(73)(045)

DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v043.2023.21>**І. Д. Фицик**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0035-6376>*кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри соціальних та правових дисциплін
Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини***Д. І. Білан**ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-7023-2335>*магістрант факультету іноземних мов
Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини*

ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТАХ США

Початок переговорного процесу між Україною та Європейським Союзом про вступ нашої країни до цієї унії у грудні 2023 року та загальносвітові тенденції глобалізації вимагають від нашої країни адаптації національної освітньої системи до найкращих світових зразків університетської освітньої системи. Для цього варто не тільки синхронізувати нормативи, які регулюють відносини суб'єктів у сфері науки та освіти, але й поглиблено ознайомитися з історією боротьби провідних університетів світу за доброчесність освітнього середовища.

Вагомість окреслених завдань актуалізується мережею таких міжнародних інституцій як NOQA (Скандинавська асоціація із забезпечення якості вищої освіти); GIQAC (Глобальна ініціатива із забезпечення якості); ECA (Європейський консорціум з акредитації); INQAAHE (Міжнародна мережа агентств із забезпечення якості у вищій освіті); CHEA (Рада з акредитації ЗВО); ENQA (Європейська мережа гарантії якості вищої освіти); EQAR (європейський реєстр агентств із забезпечення якості) та інших, що покликані відстежувати якість освітніх послуг.

Сьогодні академічне шахрайство стало досить поширеною проблемою вищої освіти та науково-дослідницької діяльності. У сучасному світі, де знання та інтелектуальна власність постають особливою цінністю, недотримання принципів академічної доброчесності вважається порушенням професійної етики і може загрожувати навіть кримінальним переслідуванням.

Практика заохочення академічної доброчесності та боротьби з плагіатом в північно-американських академічних спільнотах має значно тривалішу історію ніж в Україні, тому аналіз їх досвіду боротьби з плагіатом та процедури застосування можуть забезпечити якісніші результати й в освітньому середовищі України.

Дослідженням проблеми академічної доброчесності займалися багато зарубіжних дослідників таких як Т. Бретаг, С. Мухмуд [1], І. Глендінг [2], С. Джеймісон, Р. Ховард [3], Д. Маккейб, К. Баттерфілд, Л. Тревіньо [4], Л. Марука [5], Д. Хансен [6] та ін. Основною сферою їх наукових зацікавлень був інструментарій впровадження системи академічної доброчесності, оцінка ефективності її реалізації, аналіз стійких та тривалих механізмів її підтримки та вдосконалення через систему заохочень та покарань.

В Україні схожі наукові розвідки представлені працями Н. Батечко [7], К. Бровко [8], М. Гриньової [9], О. Гужви [10], Т. Добко [11], Ю. Калиновського [12], В. Недишч [13], Л. Рижак [14], В. Сацик [15], О. Слободянюк [16], Н. Сороки [17], Я. Тицької [18], Д. Шевчук [19], О. Цокур [20], Т. Ярошенко [21] та ін.

Фокусація уваги до системи організації університетської освіти у США спричинена тим, що саме ці навчальні заклади здійснили чи не найвагоміший внесок у розвиток сучасної науки, виховавши найбільшу кількість Нобелівських лауреатів. Наприклад, Гарвардський університет станом на 2021 рік має у своєму арсеналі 162 нобелівських лауреатів, а випускниками Массачусетського технологічного інституту (MIT) відповідно були 96 номінантів-переможців цієї ж премії [22].

Метою статті є аналіз системи організації навчання студентів основним засадам академічної доброчесності. Не менш актуальним є дослідження правової бази, що регулює відносини між суб'єктами в цій царині, а також принципів діяльності університетських організацій, що здійснюють контроль та застосовують санкції щодо недобросовісних студентів. На прикладі медійних скандалів, пов'язаних з порушенням студентами принципів академічної доброчесності, прагнемо проаналізувати практичну дієвість універ-

ситетської системи контролю та різновиди застосовуваних санкцій.

Загальні принципи академічної доброчесності в університетах США

Важливо зауважити, що в університетах Сполучених Штатів Америки академічна доброчесність є невід'ємною частиною освіти. Це поняття охоплює етичні норми та цінності, які стосуються академічної діяльності, досліджень, написання наукових праць та взаємодії учасників навчального процесу. Інтелектуальна чесність та довіра є основою якості вищої освіти. Задля цього освітні заклади перебувають у постійному пошуку засобів підвищення ефективності реалізації механізмів протидії академічній недоброчесності.

Умовою зарахування усіх завдань, складання іспитів, успішної підготовки кваліфікаційних робіт; публікації наукових статей є добросовісність пошукачів, оригінальність авторського характеру досліджень, уникнення плагіату та коректне запозичення чужої інформації завдяки обов'язковому належно оформленому посиланню. Навіть за непрочитану з інтернету інформацію можна бути звинуваченим у плагіаті, у крадіжці чужої інтелектуальної власності, зазнати переслідувань, починаючи з незадовільної оцінки на іспиті, аж до відрахування з університету.

Як свідчать дані "Recent Findings on Plagiarism in Education" найбільш відомим прикладом масштабного застосування подібного управлінського менеджменту стало відрахування 8000 китайських студентів, що знайшло своє відображення в статті SCMP [23].

Окремі організації, такі як Американська асоціація вищої освіти (American Association for Higher Education) та Комітет з академічної доброчесності (Committee on Academic Integrity), спрямовують свою діяльність на напрацювання рекомендацій для університетів, що мають сприяти доброчесності академічного процесу [24]. Разом з тим в США, користуючись університетською автономією, навчальні заклади мають право розробляти власні концепції у сфері академічної доброчесності. Хоча варто зауважити, що нульова терпимість до плагіату залишається непорушною константою для всіх. При цьому університети надають вільний доступ до різноманітних інформаційних ресурсів, що ознайомлюють студентів з технікою цитування та уникнення плагіату, заохочують чесність при підготовці завдань. Це має стимулювати студента самостійно мислити, формувати поважне ставлення до принципів дослідницької етики. Наріжним каменем подібної практики є правильна обробка даних, уникнення фальсифікації результатів досліджень, дотримання конфіденційності використання інформації та відповідальне цитування джерел. При підготовці наукових праць студенти, викладачі

зобов'язані застосовувати пряме цитування та зазначення посилань на використані джерела [25].

На підставі аналізу офіційних веб-сайтів Гарвардського університету, Єльського університету, Каліфорнійського технологічного інституту, Колумбійського університету, Массачусетського технологічного інституту, Нью-Йоркського університету, Принстонського університету, Стенфордського університету та Чиказького університету можемо підсумувати, що в університетах США застосовують різноманітні інструменти для забезпечення дотримання академічної доброчесності, але загальноприйнятою є практика прийняття навчальними закладами кодексів академічної доброчесності. Вони фіксують загальні принципи та стандарти, яких учасники освітнього процесу мають неухильно дотримуватися. Крім того в університетах на постійній основі діють курси з дослідницької етики та академічної доброчесності. Вони надають інформацію про правила належного цитування, уникнення плагіату та чесності під час виконання завдань. Слухачі також отримують інформацію про алгоритм розробки та застосування процедур щодо розгляду порушень академічної доброчесності. Кожен університет має розроблені механізми реагування на скарги, алгоритми проведення розслідувань фактів порушень дослідницької етики та застосування дисциплінарних санкцій у випадку документування зловживань. Разом з тим університети через відповідні центри надають підтримку та консультації студентам та працівникам для можливості захисту своїх прав [25].

Функції імплементації політики академічної доброчесності, а також контролю делегуються в університетах різним за кодифікацією структурним підрозділам. У Гарвардському, Пенсильванському, Нью-Йоркському, Каліфорнійському, Єльському університетах ця місія належить Офісу/Раді академічної доброчесності та поведінки студентів. У Массачусетському технологічному інституті, Чиказькому університеті – Робочій групі з питань академічної доброчесності. У Стенфорді – Правлінню із судових питань; у Принстоні – Комітету честі. У Колумбійському університеті – Консультативній групі з питань професійної етики (CC-SEAS) [16, с. 198].

Останнім часом найбільш затребуваними ресурсами, що формують культуру академічної доброчесності є сайти університетів. Зокрема на інтернет-сторінці «Honest Work and Academic Integrity: Plagiarism» (університет Чикаго) оприлюднюються факти плагіату, а також розміщена інструкція щодо коректного цитування. Університет штату Каліфорнія в Нортріджі подібну інформацію розміщує на сайті власної бібліотеки [25]. Поширеною є практика висвітлення проблеми плагіату у довідниках для іноземних

студентів. Правилем хорошим тоном для більшості викладачів є супровід у рамках свого курсу певного розділу, що стосується етики науково-дослідної діяльності [25].

Як зазначає Лорен Сміт, керівник міжнародної студентської служби в Університеті Південної Кароліни, спеціальні курси, присвячені академічній доброчесності, можуть бути обов'язковими, особливо для іноземних студентів. У більшості вищих навчальних закладах є обов'язковий онлайн-предмет з академічної доброчесності. Проходження його є обов'язковою умовою для реєстрації на основні заняття. Схожа система діє і в Університетах Стівенсона в Меріленді, Західного Кентуккі [13, с. 235].

Гарвард, не тільки найстарший серед північно-американських університетів (1636 р.) але й відомий як еталон найвищих моральних та етичних принципів академічної доброчесності (Harvard referencing style). Як зазначає І. Глендінг, університет сповідує концепт "етики турботи" (ethics of care) [2]. Згідно Дж. Гансену він передбачає використання системи особистого радника студента, яким може бути співробітник, інспектор, викладач, має сприяти реалізації політики академічної та професійної успішності [6].

Подібне «шефство» можуть здійснювати і студенти, що пройшли навчання в SAIF (Student Academic Integrity Fellow) [26].

Массачусетський технологічний інститут є другим після Гарварда у рейтингу престижності 2022 року університет США. Освітньому закладу властиве специфічне трактування поняття АД та контролю за дотриманням її принципів. Щорічною практикою MIT є, наприклад, проведення обов'язкових семінарів для студентів та дослідників щодо зазначених аспектів дослідницької роботи.

При університеті діє спеціалізований центр (MIT Writing and Communication Center), де студенти під час підготовки різних навчальних завдань, наукових статей, доповідей мають змогу за потреби скористатись додатковою консультацією. Вона може проводитись як індивідуально, так і у груповій формі. Доступ до подібної допомоги можливий як в режимі офлайн, так і онлайн. Наресурсах цієї інституції часторозміщують також матеріали, що мають сприяти розвитку комунікативних навичок у студентів-іноземців [25].

Визначальним документом, що окреслює політику академічної доброчесності університетів Північної Кароліни, є Кодекс, що на 5–6 сторінках зі 100 містить викладення етичних принципів і правил та видів відповідальності за їх порушення. Решту складають конкретні процедури розгляду справ, пов'язаних з фактами академічної непорядності та неетичної поведінки. Він відображає інтереси усієї академічної спільноти. Кодекс встановлює чіткі вимоги щодо формування

сприятливого середовища для отримання знань, продукування новацій, заохочує чесну наукову творчість на засадах поваги, довіри, справедливості та відповідальності.

Процедура прийняття документу передбачає проведення обов'язкового громадського обговорення та внесення за потреби у зміст кодексу змін, що враховують певні пропозиції студентства, спрямовані на його покращення. На думку університетського «бомонду» це має сприяти кращій вмотивованості студентів дотримуватись цих правил. Після громадського обговорення та прийняття кодексу кожен студент має поставити власний підпис, засвідчивши особисту готовність слідувати вказаним принципам і правилам доброчесної поведінки.

В Університеті Північної Кароліни в Чапел-Гілл (The University of North Carolina at Chapel Hill) діє Суд честі, членами якого є виключно студенти, що розглядає справи щодо порушень етичних норм студентами. Претенденти на «студентську судову мантию», мають пройти обов'язкову підготовку та ретельний відбір. Кожного року Суд честі розглядає близько 150–200 справ. Тривалість розгляду справи може сягати 60 днів. У процедурі розгляду справи передбачені ролі захисників та прокурорів, які виконують також студенти [27]. Подібні традиції допомагають не тільки унормовувати академічні та позаакадемічні колізії, але й сприяють якісній професійній підготовці студентів.

Варто зауважити, що загальнонавчальною рисою університетів є наявність центрів академічного письма. За даними Celtech, Nixon Writing Center головною місією їх удосконалення академічних праць завдяки рецензуванню провідними викладачами та формування у студентів здатності продуктивно реагувати на зауваження та виправляти помилки [28].

Ще одним «наріжним каменем», на якому базується американська університетська система боротьби з плагіатом є комп'ютерне програмне забезпечення. Як зазначає О. Слободянюк, в більшості університетів (що стали об'єктами нашої уваги – прим. автора) «для перевірки на наявність ознак академічного плагіату використовується програма Turnitin» [16, с. 200].

Приклади порушення академічної доброчесності в університетах США, що стали медійними

Опубліковані у 2014 році щоденною студентською газетою «The Harvard Crimson» результати опитування серед випускників щодо порушення академічної доброчесності показали, що з 750 екс-студентів, які брали участь у дослідженні, 17% визнали принаймні хоча б один вчинений ними факт обману під час навчання. Ця незначна на перший погляд статистика є лише «вершиною айсберга», адже сьогоднішня реальність фіксує істотне зростання кількості порушників академічної доброчесності [27].

Скандального розголосу набув випадок з Мегон Вокер (Megon Walker), випускницею одного із факультетів Гарвардського університету зі ступенем доктора біоінформатики. Вона написала статтю для Гарвардського журналу права та технологій (Harvard's Journal of Law and Technology (JOLT)). Збіг у програмі комп'ютера призвів до того, що деякі фрагменти її дослідження та всі цитування зникли. І хоча Мегон пообіцяла повторно надіслати статтю згодом, цю справу оскаржили редактори JOLT і визнали її плагіатом. Через необґрунтовані звинувачення та заради відстоювання власної честі Мегон Вокер змушена була подати до суду на Гарвардський університет за те, що він зруйнував її репутацію та кар'єру [28].

У 2006 році мав місце ще один випадок стосовно плагіату у Гарвардському університеті. Каава Вішванатан (Kaavya Viswanathan), студентка другого курсу, анонсувала початок своєї письменницької кар'єри оприлюдненням роману «Про поцілунок, здичавіння та життя Опал Мехти» (How Opal Mehta Got Kissed, Got Wild, and Got a Life). Твір початкуючої письменниці був високо оцінений літературними критиками. Однак після скуппульозного аналізу виявилось, що у романі використано уривки чужих літературних творів, зокрема «Sloppy Firsts» (2001) і «Second Helpings» (2003) Меган Ф. Маккафферті та романів Мег Кебот, Софі Кінселла, Салман Рушді. Каава Вішванатан прагнула виправдати схожість сюжетів «інтерналізацією» стилів багатьох митців. Справа завершилась відмовою видавця публікувати продовження роману [30].

Четвертокурсниця Ратгерського університету (Нью-Джерсі) Аманда Серпіко, отримавши на електронну пошту лист про те, що деякі фрагменти її випускної роботи з курсу щодо законів про одностатеві шлюби були запозичені з інших джерел, приховала це повідомлення. Опісля того як дана дія стала відомою декану факультету, міс Серпіко була звинувачена у плагіаті та позбавлена адміністрацією права оскаржити його. Студентка спробувала довести свою невинуватість, написавши звернення до ректорату університету, але також отримала відмову. Як наслідок, Аманда Серпіко отримала незадовільну оцінку «F» з курсу та провалила його [29].

Четвертокурсниця Університету Огайо Еллісон Раутман (Allison Routman) також була звинувачена у плагіаті. Задля участі у програмі Semester at Sea, що проводилась за патронату Університету студентка написала дослідницький проект про особливості організації життя членів команди та пасажирів на кораблі. Еллісон Раутман серцевиною свого дослідження використала сюжет одного з художніх фільмів на цю тематику, також скористалась матеріалами Вікіпедії щодо правильного використання історичної та морської терміноло-

гії, без належного на них посилання. На пропозицію одного з членів комісії програми після здачі робіт студентами повідомити чи не вдавалися вони до некоректного використання інформації, ніхто, в тому числі Раутман, в цьому не зізнався. Однак після того як декілька неналежно продубльованих студенткою термінів викликали підозру комісії, Елісон Раутман була звинувачена у плагіаті.

За словами Раутман, підставою для підозр у плагіаті стали три фрази, які вона взяла дослівно: «коли німці напали на Радянський Союз під час операції «Барбаросса»; «Німецькомовна меншина за межами Німеччини»; і «щойно звільненого з концтабору» [29].

Оскільки подібний факт став відомим вже після зарахування студентки до програми, і вона вже брала у ній участь, перебуваючи на борту корабля біля узбережжя Європи, її негайно відсторонили та висадили на берег в одному з портів Греції.

Зі слів Елісон, коли студенти на кораблі почули про те, що сталося, вони відреагували петиціями, футболками та листами до адміністраторів. Раутман зібрала пакет студентських листів, заяві надіслала його координатору студентського життя та її батькам, які переслали його до кампусу Вірджинії в США. Спроба Міс Раутман довести свою невинуватість через подачу апеляції все ж завершилась відмовою. Оскільки в Університеті Огайо покарання для порушників академічної доброчесності, лише одне – відрахування, такий вердикт був застосований і щодо Елісон Раутман [27].

Аналіз приведених фактів дозволяє зробити висновок, що незважаючи на децентралізованість управління освітою в США та реальну автономію університетів у сфері внутрішньої політики, в університетах застосовуються схожі алгоритми при розгляді справ стосовно виявлення плагіату, таких як повідомлення про факт академічної недоброчесності, процедура розслідування, розгляд справи та оприлюднення рішення, право винуватця на апеляцію та остаточний вердикт з фіксацією його в особовій справі студента.

Різновиди покарань залежать від серйозності проступку та політики конкретного закладу вищої освіти. Найбільш застосовуваними видами покарань є виключення студента з університету або позбавлення права на подальше навчання; зниження оцінки студенту за конкретний курс або відрахування з нього за зафіксований факт порушення правил академічної доброчесності; отримання студентом письмового попередження щодо викриття факту порушення академічної доброчесності (За необхідності процедура розгляду справи може передбачати додаткове скликання спеціальної комісії задля розгляду наслідків проступку. За результатами прийнятих рішень студент може бути позбавлений певних привілеїв, зокрема участі у стипендіальних

програмах, членства у спортивних командах, а також підданий іншим санкціям, передбаченим правилами університету); як покарання та для профілактики студент може бути направлений на відвідування певних курсів та вивчення навчальних програм етичної спрямованості, де компонентом є розділ академічної доброчесності.

Висновки. Академічна доброчесність є фундаментальним принципом університетської спільноти в США. Для популяризації та поширення культури академічної доброчесності університети США проводять консультації, курси, окремі навчальні компоненти в освітніх програмах здобувачів.

Обов'язковою умовою для кожного університету є наявність офіційного ресурсу зі спеціалізованою структурованою сторінкою, що стосується проблем академічної доброчесності

Комплекси документів що регламентують досліджувану нами сферу (Кодекси честі, Політики з наукової та академічної та дослідницької доброчесності, Настанови до іспитів та оцінювання, Статuti для студентів та співробітників, Положення академічної ради, Правила поведінки для студентів, Студентський дисциплінарний статут та ін.), мають нормативно-регулюючу силу і є уособленням чіткості та послідовності реалізації політики та процедур дотримання академічної доброчесності, синхронізовані зі стратегією еволюції університету.

Наглядові та контролюючі функції щодо імплементації політики академічної доброчесності належать: Офісу/Раді академічної доброчесності та поведінки студентів (Гарвардський, Пенсильванський, Нью-Йоркський, Каліфорнійський Єльський університети); Офісу із питань поведінки, в складі Робочої групи з питань академічної доброчесності (Массачусетський технологічний інститут, Чиказький університет); Правлінню із судових питань (Стенфордський університет); – Комітету честі (Принстонський університет); Консультативній групі з питань професійної етики (CC-SEAS) для студентів (Колумбійський університет). Порухення норм академічної доброчесності ними прирівнюється до порушень морально-етичних норм співжиття університетського кампусу.

Навчальні курси, тренінги, семінари та заходи з підтримки, розвитку академічної доброчесності є ефективними засобами підвищення рівня обізнаності, профілактики порушень, а відповідно і зростання рівня свідомого дотримання етичних норм учасниками освітнього процесу, що загалом сприяє удосконаленню освітнього процесу.

Також важливим аспектом є здатність здобувачів освіти та науковців розуміти, що порушення академічної доброчесності неабияк впливає на формування поваги особистості до чужої інтелектуальної власності.

Досліджувана тема є актуальною і для подальших пошуків, оскільки університетське життя постійно змінюється. Окрім того досвід університетів США в впровадженні стандартів академічної доброчесності є неабияк актуальним для українського академічного середовища.

Р.С. Як приклад дієвості, неупередженості американської системи боротьби з плагіатом є приклад, приведений «Українською правдою»: «В американському штаті Массачусетс президентку Гарвардського університету Клодін Гей студенти звинуватили у плагіаті наукової роботи. Неправильно оформлене цитування виявили в докторській дисертації Гей від 1997 року, повідомляє “The New York Times”. Президентку звинувачують у використанні матеріалів з інших джерел без належного зазначення авторства у своїй дисертації. Також в роботі виявили цитування зі щонайменше 5 статей науковиці.

Як повідомили у Гарварді, розслідуванням, пов'язане з науковою роботою Гейл, займається незалежна наглядова рада з трьох членів, що складається з учених, «не пов'язаних з Гарвардом», і які є «одними з найбільш шанованих політологів.

«Президентка має оновити свою дисертацію, виправивши обидва випадки неправильного цитування», – повідомили в університеті напередодні» [31].

Література

1. Bretag T. & Muhmud S. Exemplary Academic Integrity Project, Academic Integrity Toolkit. Retrieved from <https://bit.ly/34yOqDH>.
2. Glendinning I. Scorecard for Academic Integrity Development: Benchmarking and evaluating institutional strategies and programs on academic integrity. URL: <https://bit.ly/3uLX3FT> (дата звернення 10.11.23).
3. McCabe D., Butterfield K., Treviño L.K. Cheating in college: Why students do it and what educators can do about it. 2012. P. 1–225. URL: <https://www.researchgate.net/publication/287316652> (дата звернення 10.11.23).
4. Jamieson S., Howard, R. M. Rethinking the relationship between plagiarism and academic integrity. *Revue internationale des technologies en pédagogie universitaire. International Journal of Technologies in Higher Education*. 2019. Vol. 16. № 2, P. 69–85. URL: <https://www.ritpu.ca/en/articles/view/359> (дата звернення 10.11.23).
5. Maruca L. Plagiarism and its (Disciplinary) Discontents: Towards and Interdisciplinary Theory and Pedagogy. *Issues in Integrative studies*. 2006. № 21. P. 74–97. URL: <http://digitalcommons.wayne.edu/englishfrp/8> (дата звернення 10.11.23).
6. Hansen James E. Humanism as Moral Imperative: Comments on the Role of Knowing in the Helping Encounter. *The Journal of Humanistic Counseling, Education and Development*. 2006. V. 45, Issue 2. P. 115–125. URL: <https://bit.ly/34wDZRd>. (дата звернення 10.11.23).

7. Батечко Н. Академічна доброчесність в контексті європейських практик: досвід Франції. URL: <file:///F:/Downloads/183447-Article%20Text-407903-1-10-20191113.pdf>.
8. Бровко К., Дурдас А., Сопова Д. Е-середовище як складова корпоративної культури в університетах Французької Республіки. *Молодь і ринок*. 2018. № 2 (157). С. 133–137. DOI: <https://doi.org/10.24919/23084634.2018.126962>. (дата звернення 10.11.23).
9. Гриньова М.В. Специфіка структурної організації та змісту діяльності студентського самоврядування у вищих навчальних закладах США. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Педагогічні науки*. 2008. Вип. 145. С. 156–158.
10. Гужва О. О. Що потрібно знати про плагіат: посібник з академічної грамотності та етики для «чайників». URL: http://library.kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/biblio/PDF/books_ac-gr.pdf.
11. Добко Т. Академічна культура як необхідна передумова ефективного управління сучасним університетом в умовах автономії. *Дух і Літера*. 2008. № 19. С. 93–102.
12. Калиновський Ю. Академічна чесність як чинник правового виховання студентської молоді. *Гілея*. 2012. Вип. 63. С. 477–482.
13. А. В. Недипіч, В. Ю. Василенко Особливості дотримання принципів академічної доброчесності: зарубіжний досвід. URL: <http://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/view/12108/11983> (дата звернення 10.11.23).
14. Рижак Л. Євроінтеграція вищої освіти України: аксіологічний вимір. *Вісник Львівського національного університету імені Івана Франка. Філософські науки*. 2008. Вип. 11. С. 27–37.
15. Сазик В. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти. URL: <http://education-ua.org/ua/articles/930> (дата звернення 10.11.23).
16. Слободянюк О. М. Формування системи забезпечення академічної доброчесності в університетах США: вивчення позитивного досвіду. *Педагогічні науки: реалії та перспективи. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Випуск 81. Серія 5. 2021 С. 197–200.
17. Сорока Н. І. Плагіат як один із видів порушення авторських прав: європейський досвід // *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2017. № 4. С. 9–23.
18. Тицька Я. «Академічна доброчесність» та «академічна відповідальність» у забезпеченні якості освіти. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. Вип. 11. С. 192–195. URL: <http://www.pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/11/37.pdf>.
19. Шевчук Д. Чатування на плагіат: польський досвід. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/3752/1/Shevchuk.pdf>.
20. Цокур О.С. «Кодекс честі» в системі вищої освіти США // *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Педагогічні науки*. 2009. Вип. 150. С. 57–62.
21. Ярошенко Т. Академічна нечесність та політична культура: порівняльний досвід (Україна – США). Покликання університету: зб. наук. пр. / редкол. О. Гомілко (відп. ред.) та ін. Київ : РІА Янко, 2005. 304 с.
22. What-is-the-total-number-of-Nobel-Prize-winners-who-have-attended-Ivy-League-universities-Which-ones-did-they-attend-where-were-they-rejected-from-if-any-and-what-was-their-degree-in. URL: <https://www.quora.com> (дата звернення 9.11.23).
23. Recent Findings on Plagiarism in Education. URL: <https://uncheck.com/blog/plagiarism-stats-in-education> (дата звернення 9.11.23).
24. Проект «Ініціатива академічної доброчесності та якості освіти». URL: <https://americancouncils.org.ua/programs/academiq/> (дата звернення 16.10.23).
25. What you need to know about academic integrity in the USA. URL: https://www.unipage.net/ru/academic_integrity. (дата звернення 16.10.23).
26. Massachusetts Institute of Technology (MIT): Academic Integrity. URL: <https://bitly.su/rnChPR> (дата звернення 10.11.23).
27. Examples of Plagiarism in Renowned Universities You Didn't Know. URL: <https://uncheck.com/blog/3-examples-of-plagiarism-in-renowned-universities>. (дата звернення 16.10.23).
28. Caltech. Nixon Writing Center. URL: <http://www.writing.caltech.edu>. (дата звернення 18.12.23).
29. Ohio U. Student Left In Greece After Alleged Plagiarism. URL: <https://www.cbsnews.com/news/ohio-u-student-left-in-greece-after-alleged-plagiarism>. (дата звернення 16.10.23).
30. Harvard author Kaavya Viswanathan's parents killed in Ohio crash. URL: <https://www.deccanherald.com/world/harvard-author-kaavya-viswanathan-s-2422914>. (дата звернення 3.01.24).
31. Президентку Гарвардського університету звинуватили у плагіаті. URL: <https://life.pravda.com.ua/society/2023/12/22/258446>. (дата звернення 27.12.23).

Анотація

Фицик І. Д., Білан Д. І. Філософія освіти: дотримання принципів академічної доброчесності в університетах США. – Стаття.

Заявлена стаття спрямована на аналітичне вивчення актуальної проблеми академічного плагіату та способів її подолання, що застосовуються в університетах США, Дослідження включає аналіз теоретичної узагальненої інформації та фіксацію випадків порушення академічної доброчесності в медійному просторі.

У статті зазначається актуальність проблеми плагіату в окреслених закладах вищої освіти, акцентується увага на поширеності проблеми, серйозності її наслідків та необхідності розробки ефективних стратегій для запобігання та боротьби з академічною недоброчесністю, що передбачає систему навчання студентів засадничим принципам академічної доброчесності. Підкреслено наявність системи університетських організацій, що здійснюють санкціонування фактів плагіату, порядок обрання цих органів та роль студентського самоврядування в їх функціонуванні. Звернуто увагу на важливість використання програмного забезпечення для виявлення фактів академічної недоброчесності. Проаналізовано основний перелік правових документів, що регулюють етику науково-дослідницької діяльності в університетах. Закцентовано увагу на тому, що університетські програми заходів спрямовані не тільки на санкціонування порушників, але й на підвищення

обізнаності здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників.

У статті звертається увага на наслідках зафіксованих інцидентів порушення академічної доброчесності в університетах США що стали медійними. На підставі проаналізованих фактів продемонстровано алгоритм розгляду випадків порушення принципів академічної доброчесності та різновиди покарань, що застосовуються університетами.

Автори наголошують на необхідності комплексного підходу до вирішення проблеми плагіату, який включає в себе освітні кампанії та підтримку політики нетерпимості до неетичної академічної поведінки. Підкреслено актуальність вивчення досвіду американських університетів для покращення якості української системи вищої освіти.

Ключові слова: академічний плагіат, академічна доброчесність, вища освіта, стратегії запобігання плагіату, академічна культура, університет.

Summary

Fytsyk I. D., Bilan D. I. Philosophy of education: adherence to the principles of academic integrity in US universities. – Article.

The proposed article is aimed at an analytical study of the current problem of academic plagiarism and ways to overcome it, which are used in US universities. The study includes the analysis of generalized theoretical information and the recording of cases of violation of academic integrity in the media space.

The article notes the relevance of the problem of plagiarism in the outlined institutions of higher education, emphasizes the prevalence of the problem, the

seriousness of its consequences and the need to develop effective strategies to prevent and combat academic dishonesty, which involves a system of teaching students the basic principles of academic integrity. The existence of a system of university organizations sanctioning facts of plagiarism, the procedure for the election of these bodies and the role of student self-government in their functioning are emphasized. Attention is drawn to the importance of using software to detect facts of academic dishonesty. The main list of legal documents regulating the ethics of scientific and research activities in universities has been analyzed. Attention is focused on the fact that the university's program of events is aimed not only at sanctioning violators, but also at raising the awareness of higher education seekers and scientific and pedagogical workers.

The article draws attention to the consequences of recorded incidents of violations of academic integrity in US universities that have become media. Based on the analyzed facts, the algorithm for consideration of cases of violation of the principles of academic integrity and the types of punishments applied by universities are demonstrated.

The authors emphasize the need for a comprehensive approach to solving the problem of plagiarism, which includes educational campaigns and support for a zero-tolerance policy for unethical academic behavior. The importance of studying the experience of American universities to improve the quality of the Ukrainian higher education system is emphasized.

Key words: academic plagiarism, academic integrity, higher education, plagiarism prevention strategies, academic culture, university.